

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 06-00-17/2017-01

Датум: 24. мај 2017. године

Београд

ЗАПИСНИК СА ДВАНАЕСТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Одржане 24. маја 2017. године

Седница је почела у 10,00 часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Саво Ђурђић, Александар Пантић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови из реда судија, Нела Кубуровић, министар правде, Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и проф. др Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета.

Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мајда Кршикапа, секретар Савета и Мила Стаменковић, начелник Одељења за статусна питања судија.

Седница Савета се тонски снима.

Пре почетка седнице Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, упознао је присутне да је седници присутан и нови члан Високог савета судства, проф. др Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета, коме је уједно пожелео и добродошлицу.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, отвара Дванаесту редовну седницу сталног састава Високог савета судства и ставља на усвајање следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Усвајање Записника са Једанаесте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 10. маја 2017. године;
2. Разматрање обраћања Управног суда, Су I-1 55/17 од 11. маја 2017. године, са предлогом хитних мера за побољшање ефикасности и квалитета рада Управног суда;
3. Разматрање обраћања Прекршајног суда у Београду, VIII Су бр.1/2017-711 од 27. априла 2017. године, са молбом да се побољша положај и статус судија Прекршајног суда у Београду;
4. Разматрање обраћања Прекршајног суда у Београду, VIII Су бр.1/2017-712 од 27. априла 2017. године, са молбом за доношење решења о привременом повећању зараде судија;

5. Разматрање обраћања Прекршајног суда у Панчеву, Су бр. I-78/17 од 19. априла 2017. године;
6. Разматрање притужбе у предмету број: 071-00-257/2017-01 судије Вишег суда у Пожаревцу, поднете у смислу члана 29. Закона о судијама;
7. Доношење одлуке о спојивости вршења судијске функције са обављањем других послова и функција;
8. Усвајање методологије вредновања предмета по тежини за судове у Србији;
9. Доношење одлуке о престанку судијске функције због навршења радног века;
10. Доношење одлуке о престанку функције судије поротника, на лични захтев;
11. Разно.

Чланови Савета нису имали примедби ни допуна на предложени дневни ред, те су [REDACTED] донели одлуку да усвоје предложени дневни ред за Дванаесту редовну седницу Високог савета судства.

Високи савет судства је прешао на рад седнице по усвојеном дневном реду.

1. Усвајање записника са Једанаесте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 10. маја 2017. године;

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, отвара дискусију поводом ове тачке дневног реда.

Чланови Савета нису имали примедбе, те су [REDACTED] усвојили записник са Једанаесте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 10. маја 2017. године.

2. Разматрање обраћања Управног суда, Су I-1 55/17 од 11. маја 2017. године, са предлогом хитних мера за побољшање ефикасности и квалитета рада управног суда;

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, истакао је да је опште позната чињеница да је Управни суд преоптерећен. Навео је да Управни суд има 40 судија са председником 41. Упознао је присутне чланове да је председник Управног суда доставила детаљну анализу о поступању судија Управног суда. Истакао је да је норма за судије управног суда 25, а просечно решено предмета по судији у том суду креће се од 38 – 61 предмет, савладавање прилива је у 2011. години 116%, у 2014. години 103%, а у 2017. години до сада 85%. Посебно је истакао да је надлежност Управног суда драстично повећана задњим изменама закона, при чему предмети из радних односа аутономне покрајине и локалне самоуправе прелазе у надлежност Управног суда. Предложио је да се број судија Управног суда повећа за 10 и поводом ове тачке дневног реда отворио дискусију.

Петар Петровић је истакао да у потпуности подржава предлог да се повећа број судија у Управном суду и навео да му је познато да ће због тога уследити други проблеми, јер се истовремено исказује и потреба за додатно судско особље које прати рад судија, дакле сарадника и записничара. Даље је истакао да Управни суд сада поступа по предметима из 2014. године, те да има велики број примедби физичких и правних лица који се обраћају због дужине трајања поступка пред Управним судом.

Апсолутно даје подршку да се повећа број судија, јер се може рачунати да ће тек наредне године овако повећани број судија допринети ефикаснијем поступању Управног суда.

Судија Аклександар Пантић је истакао да подржава предлог за повећањем броја судија у Управном суду. Навео је да му је познато да одељење Управног суда у Нишу има четири судије које поступају за територију од милион и девесто хиљада становника, што представља мали број судија за тако велики број становника. Истакао је да судије максимално раде и налазе се на прва четири места по броју урађених одлука целог Управног суда. Међутим, с друге стране, доводи се у питање квалитет израђених одлука, јер тај број који се уради за месец дана може да доведе у питање и квалитет донетих одлука, те сматра да би управо због одрживости квалитета одлука Управног суда требало повећати број судија.

Судија Саво Ђурђић је навео да је слична ситуација и у одељењу Управног суда у Новом Саду и да судије остварују добре резултате. Подржава предлог да се повећа број судија у Управном суду. Навео је да ће доћи до уштеде везано за захтеве за суђење у разумном року, имајући у виду да се за предмете који нису окончани у разумном року плаћају накнаде кроз поступак за остваривање права на суђење у разумном року.

Судија Бранислава Горавица истакла је да је председница Управног суда у предлогу мера, осим ових за које Савет није надлежан, а које се односе на измену Правилника о систематизацији радних места, такође предложила да Високи савет судства иницира измену Закона о заштити права на суђење у разумном року, јер је чињеница да се увек закључује да је повреда тог права причињена пред оним органом код кога се предмет у моменту подношења захтева и налази. Истакла је да се, колико је њој познато, дужина поступка за сада узима од момента подношења тужбе пред Управним судом, а стандард европских судова у Стразбуру је да се у дужину поступка урачунава целокупна дужина трајања управног поступка. Навела је да овај део није нешто о чему Савет може да донесе одлуку, а део који се односи на повећање броја судија у свему подржава.

Након дискусије Високи савет судства [REDACTED] је донео:

О Д Л У К У **о измени Одлуке о брују судија у судовима**

Члан 1.

У Одлуци о броју судија у судовима („Службени гласник РС“, бр. 88/15, 6/16, 11/16, 48/16, 73/16, 104/16, 24/17 и 31/17), члан 6. у делу Управни суд, мења се и гласи:

„Управни суд има председника и 50 судија“

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, предложио је да се трећа и четврта тачка дневног реда споје, који предлог је [REDACTED] прихваћен.

3. *Разматрање обраћања Прекршајног суда у Београду, VIII Су бр.1/2017-711 од 27. априла 2017. године, са молбом да се побољша положај и статус судија Прекршајног суда у Београду;*

4. *Разматрање обраћања Прекршајног суда у Београду, VIII Су бр.1/2017-712 од 27. априла 2017. године, са молбом за доношење решења о привременом повећању зараде судија;*

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, по тачкама дневног реда три и четри дао је реч известиоцу, судији Славици Милошевић Газиводи.

Судија Славица Милошевић Газивода наводи да су вероватно колеге прочитале обраћање председника Прекршајног суда у Београду, где су предложене хитне и трајне мере. Међу тим мерама су дате и неке мере о којима не одлучује Високи савет судства, пошто су колеге хтеле да још једном укажу на проблеме са којима се сусрећу. Због новог члана Високог савета судства, појашњава која је проблематика што се тиче уопште прекршајних судова, а која се огледа у следећем:

Реформом 2010. године органи за прекршаје, који су до тад постојали, ушли су систем правосуђа и успостављени су прекршајни судови. У том моменту је Одлуком о броју судија у судовима било утврђено 107 судијских места, што се скоро није мењало до данашњег дана, иако је знатно повећана надлежност прекршајних судова. У надлежност прекршајних судова прешли су сви порески прекршаји, царински прекршаји, прекршаји по захтевима Државне ревизорске институције, Агенције за борбу против корупције, поступање по захтевима повереника и тако даље. Оно што је још додатно отежавало рад свих прекршајних судова је почетак примене Закона прекршајима од 01. марта 2014. године. На већ тако повећан обим посла прекршајних судова, обим посла се повећао практично за још 100%, због увођења прекршајних налога. Суштина је да је у свим прекршајним судовима на територији целе Републике дошло до приличног загушења, услед недостатка како судија тако и комплетног пратећег кадра, што је већ почело да добија озбиљне размере и да доводи до одређених последица, које директно имају везе и са приливом пара у буџет Републике Србије. Истакла је да не би ширила причу на све прекршајне судове, пошто се данас разматра захтев београдског прекршајног суда. Навела је да је прошлог месеца обавештена да је Министарство правде, које је такође врло упознато са свим проблемима са којима се сусреће београдски прекршајни суд, урадило анализу и дошло се до неких закључака. Када ће моћи то и да се реализује и на који начин ће се превазићи проблеми, остаје да се види. Колико сам обавештена, дошло се до истих резултата до којих сам дошла и ја, анализом оптерећености судова, а нарочито београдског прекршајног суда, а што сам изнела и на седници која је одржана у августу прошле године, а то је да је реална потреба што се тиче броја судија у београдском прекршајном суду између 150 и 160 судија који би били неопходни да би могли да савладају прилив који већ дуже време постоји и који се стално повећава. Дефинитивно је београдски прекршајни суд увек био највише оптерећен у односу на све друге прекршајне судове. Међутим, сад је то попримило неке озбиљне размере. Наводи да је просечан прилив у прекршајним судовима на територији целе Републике 149,89 предмета по судији, а просечно је решено по судији 147 предмета. У Београду је просечани прилив предмета по судији 288, а решено је просечно по судији 223. Норма је 60 предмета. Чињеница је да од 223 предмета нису сви мериторно решени, него има и велики број застара и тих застара је све више и све више ће их бити, и то је узалудан рад свих судија и референата због немогућности да се заврши поступак до краја због великог броја предмета, а ако је поступак завршен и изречена новчана казна која износи од неких минималних шест хиљада па до милион или два милиона, ти предмети у извршењу застаре, што представља чист губитак за државу. Истиче да су, поред београдског прекршајног суда, на територији Републике Србије преоптерећени још и прекршајни судови у Нишу, Новом Саду, Врању и Пријеполу. Београдски прекршајни суд у односу на ове судове је дупло оптерећен. У односу на друге прекршајне судове та пропорција је један на према скоро и десет у неким судовима. Сам коефицијент оптерећености Прекршајног суда у Београду у 2016. години износио је 0,97, што је више у односу на 2013. годину, када је

Светска банка која се бавила тиме у својој Функционалној анализи истакла да је то забрињавајућа оптерећеност. Уствари, они су то истакли када је коефицијент оптерећености био 0,71, а у 2016. години је 0,97. Суштина је да београдски прекршајни суд предлаже неке хитне мере и неке дугорочне мере које би довеле до побољшања у функционисању тог суда. Неке мере се односе на функционисање суда, неке мере се односе на функционисање свих прекршајних судова, као што је, а што је ушло и у Националну стратегију за реформу правосуђа, повећање коефицијента и изједначавање прекршајног суда са основним судовима. Међутим, то повлачи измену Закона о судијама и неко мало дуже време. Једна од основних мера, а која је такође дугорочна, је повећање систематизације – броја судијских места. Колико сам обавештена, из Министарства правде, су потекле идеје о евентуалној потреби оснивања два прекршајна суда, по угледу на основне судове у Београду (Први, Други и Трећи основни суд). Постоји потреба за великим проширењем систематизације и истиче да је свесна да је то велики проблем јер би то било велико оптерећење за буџет, али исто тако проблем је и губитак који ова држава трпи због нерешавања проблема прекршајних судова. Сматра да је то већи губитак него што је издвајање средстава за евентуално проширење систематизације – броја судија и пратећег кадра. Поред застаре предмета и смањеног прилива пара у буџет, јавља се још један велики проблем, а то су трошкови адвоката, који пред застару преузимају случајеве и то су огромна средства која држава и суд издвајају за те трошкове, тако да се у суштини ради стварно о озбиљном проблему. Мера коју београдски прекршајни суд предлаже, као меру која би довела одмах до одређеног побољшања тренутног стања је примена одредбе члана 42. Закона о судијама, где је дата могућност да се повећа плата због непопуњености судијских места. Тренутно је систематизовано 109 судијских места, попуњено је 104, а стварна потреба је далеко већа. Значи, предлаже се повећање плате за 15% као привремена мера, у складу са чланом 42.

Дефинитивно је у плану да се распише конкурс за прекршајне и основне судове. Међутим, то не треба да спречава Високи савет судства, нити је то ствар која треба да утиче на доношење одлуке, јер ће сам поступак по новим правилницима за избор судија трајати бар до краја ове године, те иако се ради о примени од пар месеци, то би колегама, иако већ и сад дају сто посто својих могућности, пуно значило као мотивација да се више потруде док се не реши на трајни начин питање функционисања овог суда. Што се тиче захтева београдског прекршајног суда да се попуне упражњена радна места судијских помоћника, јасно је да Високи савет судства на то не може да утиче, јер о томе одлучује Министарство правде. Као дугорочну меру треба планирати измену Одлуке о броју судија. Истакла је да нема сазнања да ли тренутно постоји могућност за неопходно повећање броја судија, а које је по њеном мишљењу 50 – 60 судија, и да пошто претпоставља да држава за то нема могућности, не би било лоше размишљати о томе да се сада број судија повећа за 10, па да се тако из године у годину мало неосетније и са мање оптерећења и за сам буџет полако решава то питање.

Сви други предлози из захтева председника Прекршајног суда у Београду нису за Савет, те их из тог разлога неће износити, јер је то више за Министарство правде. Предлог Прекршајног суда у Београду који се односи на привремено повећање плате до попуњавања пет судијских места, сматра да апсолутно исти треба прихватити из више разлога који су напред и наведени, а један од разлога је да је основна плата судије прекршајног суда 74.580,00 динара. Истакла је да треба изаћи у сусрет колегама и бар мало им помоћи.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, је истакао да је највише предмета застарело у београдском прекршајном суду – 133.000 предмета, те да међу застарелим предметима има предмета који су застарели пре пет година, а да се

одлуке о застарелости у тим предметима не експедују, већ се то чини постепено, сукцесивно и у мањем броју. Посебно је истакао да је на сваком саветовању износио захтев да се експедују одлуке у свим предметима у којима је наступила застарелост. Навео је да је наишао на ситуацију да у предметима није урађено решење о застарелости пет година, због чега Врховни касациони суд мора да заузима став. Наиме, у Закону пише да ко је правноснажно ослобођен или је дошло до обуставе поступка да је то пресуђена ствар, те да у Врховни касациони суд стижу предмети из прекршајног суда где само стоји констатација писарнице о застарелости, а да решење о застарелости никада није урађено. Навео је да су Законом о судијама одређени коефицијенти и плате судија, те да у односу на оптерећеност предметима у неком суду, треба сагледати ширу слику, јер овакве одлуке о увећању плате судијама имају одјека и код других судија. Навео је да Виши суд у Београду, одељење парнице и одељење другостепеног поступка парнице имају око хиљаду предмета по судији, те се мора признати да је та материја тежа и озбиљнија од прекршаја, те је због оптерећености Вишег суда у Београду 5.000 предмета из тог суда делегирано другим судовима по Србији који су мање оптерећен, без да је судијама Вишег суда у Београду повећана плата. Навео је да су сви судови оптерећени, што би значило да свима треба повећати плату.

Нела Кубуровић, министар правде истакла је да, поводом излагања судије Славице Милошевић Газивода, први пут чује да Министарство правде планира да уводи нови прекршајни суд у Београду. Ако је неко у радној групи Министарства правде то изнео, онда је могао да износи само своје лично мишљење, а не као званични став министарства. Оно што министарство настоји да уради је допуна Закона о прекршајима, да се изврши концентрација предмета у Београду, Крагујевцу, Нишу и Новом Саду, а односи се на пореске и буџетске предмете по којима се уопште не поступа и у којима долази до застареле поступка. У тим предметима су предвиђене највеће новчане казне и ту је највећа штета по питању буџета. Ту је урађена анализа и ради се о милионским износима, где долази до застареле и немогућности наплате. Да ли би још један суд у Београду допринео побољшању ефикасности, истакла је да не верује да би. Истакла је да је Прекршајни суд у Београду, до преласка у нову зграду, био размештен на 14 локација у Београду, да је постојала једна писарница и да су предмети шетали данима од писарнице до места где се налази одређени судија. На крају када је дошло до тога да суд буде сконцентрисан у једну зграду, настојећи да се смање и материјални трошкови и убрза поступак, дошло се до тога да уопште нема побољшања у броју решених предмета у односу на оно како је суд функционисао на 14 локација. Стога је истакла да не верује да би нови суд који би се основао и изазвао само нове трошкове, нову додатну администрацију, довео до отклањања проблема. Када је реч о захтеву за повећање плате који је истакао председник Прекршајног суда у Београду, то би значило да треба да помогнемо само судијама у Београду. Поред тога, поставља се питање да ли би повећање плате довело до повећања ефикасности рада, имајући у виду да судије Прекршајног суда у Београду очигледно раде са повећаним напором, решавају већи број предмета у односу на друге судове по судији, али се опет поставља питање да ли би та плата била стимуланс да судије још боље раде, односно да ли се судије награђују зато што су остваривали већи проценат од прописане норме. Министар правде је предложила да се што пре распише оглас и попуне упражњена судијска места у овом суду.

Судија Славица Милошевић Газивода је истакла да овај захтев није противзаконит. Поднет је ускладу са чланом 42. Закона о судијама, који је предвидео могућност повећања плата услед непопуњености судијских места. Навела је да би скренула пажњу да тиме београдски прекршајни суд не би био доведен у неки положај у који многи судови већ нису доведени. Постоје судови у овом тренутку који примају увећање на основу члана 42. Закона о судијама, те наводи да је пробала да дође до тог податка, како би видела који су то судови, јер зна да постоје, али није успела у томе. Истакла је да не би био никакав преседан да се због тренутне ситуације и објективне оптерећености услед непопуњености судијских места удовољи захтеву београдског прекршајног суда. Скренула је пажњу да што се тиче застара, које се односе на пореске, царинске и девизне прекршаје стоји чињеница да се, у моменту када су ти прекршаји прешли у надлежност прекршајних судова, углавном радило о предметима који су већ дуго стајали у девизним и царинским инспекторатима, да су у питању предмети који су били компликовани и тешки, тако да је сасвим могуће да се у првом моменту судије нису снашле, и да је у тим предметима у одређеном проценту дошло до застара. Тврди да није тачно да судије прекршајног суда не раде те предмете и да не знају да раде те предмете. Рок застаре у тим предметима је знатно дужи, и до 10 година, тако да предмети који су по иницијалном акту дошли у прекршајне судове после 2010. године, због дугачког рока застаре и нису могли да застаре. Јесте чињеница да су знатно побољшани услови рада Прекршајног суда у Београду од новембра 2015. године, када је обезбеђена нова зграда суда.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, је навео да су предмети који су преузети 2010. године застарели у периоду од седам година, јер за период од седам година од када су предмети прешли у надлежност Прекршајног суда у Београду исти нису завршени и по њима се није поступало седам година.

Судија Славица Милошевић Газивода даље је истакла да су у тим предметима огромне казне и да је највећа штета за државу да такви предмети застаре. Међутим, бројчано, ако има 100 предмета у којима је изречена новчана казна у висини од 10.000 динара, једнака је штета за државу да и они застаре, јер је чак и већа вредност од једног царинског предмета, те проблем треба решавати на неком вишем нивоу. Истакла је да је нпр. у априлу 2017. године у београдском прекршајном суду било 110.000 прекршајних налога, који су извршени, а који нису ни заведени и где је рок застаре две године, тако да је то чист губитак за државу. Поред тога, београдски прекршајни суд се преселио у нову зграду у новембру 2015. године, а у јануару 2016. године, број запослених је смањен за 42 људи, иако је и у том моменту број запослених био недовољан.

Нела Кубуровић, министар правде, је у односу на излагање судије Славице Милошевић Газивода поставила питање како је смањен број запослених у Прекршајном суду у Београду и када се каже да је смањен број запослених треба да се каже како је тај број смањен у односу на број запослених који су радили 2015. године. Истакла је да није тачно да је смањен број запослених у Прекршајном суду у Београду, јер сада ради већи број људи, с обзиром да Министарство правде одобрава рад запослених на одређено време више него што је то био случај у 2015. години.

Судија Славица Милошевић Газивода истиче да је по систематизацији београдског прекршајног суда број систематизованих радних места мањи за тај број, односно да је смањен број извршилаца за 42.

Нела Кубуровић, министар правде истакла је да онда треба појаснити да је систематизовано толико запослених, а не да је смањен број запослених, с обзиром на то да нико од запослених у Прекршајном суду у Београду није остао без посла.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, навео је да је позната ситуација у прекршајним судовима и уопште у правосуђу, да недостаје одређени број судија, да недостаје и административно особље и посебно да недостаје довољан број судијских помоћника.

Судија Славица Милошевић Газиводе навела је да што се тиче тога да ли има пара или нема, тражила је неке податке и добила. На нивоу Србије тренутно је упражњено 229 судијских места. То значи да су то радна места која су систематизована и планирана, тако да су морала бити и планирана средства, јер се могло десити да Савет у јануару попуни сва та места. То што је тако испало да су и даље нека места непопуњена, не значи да те паре нису планиране. Номинално та упражњена радна места на месечном нивоу у бруто износе 37 милиона. Ово повећање од 15% предлаже се само до попуње упражњених места, јер то није трајна мера и није повећање плате трајно, него по члану 42. Закона о судијама. На месечном нивоу ово повећање износи милион и девесто педесет хиљада. Такође данас на дневном реду се одлучује о престанку судијске функције за 16 судија који иду у пензију у мају, јуну и јулу месецу. Само ових 16 места је у бруто износу већи него 15% за ово што тражи београдски прекршајни суд.

Петар Петровић је изјавио да уважава све што је чуо и проблем опетерећености судија, али истиче да он говори о правичности. Истакао је да ако се сада донесе одлука да се једном суду, било ком суду у Србији, због повећаног броја предмета повећа плата за 15% до попуње упражњених судијских места, онда је морална обавеза да се таква одлука донесе и за неки други суд у Србији који је такође оптерећен. Ако се мисли да ће се побољшати ефикасност суда у наредном периоду са попуном пет судијских места у Прекршајном суду у Београду, истиче да у то није сигуран. Посебно је истакао да забрињава то што је ограничен буџет за административно особље. Навео је да чак и да се попуне сва упражњена судијска места од 223 у свим судовима у Србији, таква ситуација повлачи друге проблеме и изазове, односно потребу за већим бројем административног особља, за које у буџету сада нису обезбеђена средства.

Нела Кубуровић, министар правде, истакла је да повећање од 15% на 104 судије представља плату 17 судија, а упражњено је пет судијских места.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, је поставио питање да ли чланови Савета знају како се планира буџет и да ли је планиран буџет за то што се тражи. Истакао је да се сваког септембра и октобра за плате судија траже додатна средства из буџетске резерве.

Судија Матија Радојичић истакао је да се овде постављају два питања: прво, да ли судије имају право да траже повећање, и одговор на то питање је да свакако имају то право, јер им то одредба члана 42. Закона о судијама омогућава, а друго питање је питање буџета. Истакао је да на основу излагања известиоца, судије Славице Милошевић Газиводе, проистиче да судије имају неког основа да потражују повећање плате, јер имају дупло више посла.

Драгомир Милојевић, председник Савета, истакао је да судије немају дупло више посла, већ имају повећан прилив, те се не може причати о томе да они више раде од неких других суда.

Судија Матија Радојичић је даље истакао да је претходни сазив Високог савета судства, у коме присутни чланови нису учествовали донео 2010. или 2011. године одлуку да судије парничари Првог основног суда у Београду имају повећање плате од 15%. Као што је познато и сам је био судија парничар Првог основног суда у Београду, али се та одлука није односила на њега, те је учињена једна велика неправда доношењем те одлуке, јер Високи савет судства уопште није схватио да судије које раде у породичном одељењу имају два пута већи прилив од осталих и да су судије у породичном одељењу сигурно два пута више решиле предмета од осталих парничних

судија. Истакао је да судије Прекршајног суда у Београду стварно имају један велики прилив и знатно већи него друге судије. Навео је да, што се тиче буџета, председник Савета и министар правде имају далеко шири поглед на финансијска питања него остали чланови Савета. Сматра да судије Прекршајног суда у Београду имају основ да траже повећање плате, а да ће присутни чланови Високог савета судства гласањем о томе одлучити. Сматара да то није превелик захтев и да се односи на период док се не попуне упражњена судијска места и то по његовој процени до 6 месеци.

Драгомир Милојевић, председник Савета, истакао је, да што се тиче права судија да траже повећање, то није спорно, али јесте спорно да ли треба доносити одлуку за коју се можда зна да је неизвршива или тешко извршива. Навео је да је Закон о судијама предвидео могућност увећања плате у изузетним случајевима, а оваквим излагањима се у суштини предлаже да се судијама који имају повећање исто укине. Посебно је истакао да судија у грађанској другостепеној материји у Вишем суду у Београду има хиљаду предмета у раду и да се посао судије Вишег суда у Београду не може упоредити са прекршајним судом.

Судија Славица Милошевић Газивода обратила се Драгомиру Милојевићу, председнику Савета, истичући да то што је сада рекао, није лепо звучало, истичући да је као грађанин ове земље, коју јако воли и никада ништа не би ни урадила ни предложила што би на било који начин довело до тога да држава не функционише, те да се не ради се о изигравању закона, него о поштовању закона, јер је већ пет пута утврђено да је то по закону, по члану 42. Закона о судијама, да се ради о могућности која је већ раније коришћена и неки судови годинама имају повећање плате по том основу. То што је речено да ће се судије бунити, када престану услови за примену члана 42. Закона о судијама и када се то увећање укине, истиче да мисли да судије које су поднеле захтев схватају да се ради о привременом повећању. У моменту када то привремено повећање више не буде у складу са Законом, нормално је и оно што би Високи савет у сваком случају требало да уради без обзира да ли се ради о прекршајном суду или било ком другом суду, да се онда повећање плате укине, јер у противном то је изигравање закона.

Судија Бранислава Горавица навела је да је на некој од првих седница Савета навела да су она лично, а и друге колеге који су дошли кад и она, а и колега Александар Пантић који је касније дошао, врло озбиљни и одговорни људи и да су свесни свих ситуација положаја и значаја одлука које доносе као Савет за целу Србију. Ово о чему се данас дискутује је системска ствар и то тако посматра и мисли да је то у интересу Републике Србије. Навела је да је већ једном овде имала полемику, мора тако да је назове јер је била полемика која се водила са претходним министром правде, око сличних тема о потребама већег броја судија, њихових плата и остало. Истакла је да је њено мишљење да Савет не чини никакву услугу Републици Србији ни нашим грађанима нити буџету тиме што упорно пристајемо да једино правосуђе буде свесно тежине финансијске ситуације у Републици Србији. Навела је да смо свесни да смо сиромашна земља, свесни смо свих околности, али мисли да су последице неефикасног рада суда, оног дела који се односи на недовољан број извршилаца, и то не мисли само на број судија већ свих људи који недостају у судовима, много, много, многоструко веће, него што би били расходи да су та места попуњена. Наводи да је на једној седници Савета говорила о већ донетим пресудама суда у Стразбуру, када је образлагала повећање броја извршилаца у Привредном апелационом суду. У међувремену боравила је на саветовању пре месец и по дана, у Вршцу, где је наша представница пред судом у Стразбуру, упознала присутне на семинару са најновијом праксом у Стразбуру која је веома забрињавајућа, а то је да су почели да повећавају накнаде у предметима у којима су наши судови нашли да има повреде права на суђење

у разумном року и одредили надокнаду која је у складу са нашим стандардом. Нејасно је зашто су и како те накнаде повећане, али се наводно индивидуализује висина накнаде имајући у виду стандард државе на коју се одлука односи. Наша представница пред судом у Стразбуру је веома забринута за то какве ће одлуке бити у будућности донете и колико ће то оптеретити буџет Републике Србије, а на жалост то се све према садашњем стању прописа прелива на правосудни буџет, јер ипак се пре свих, износи наплаћују из тог дела који је за правосуђе предвиђен у једној години. Истакла је да у покушају да се уштеди на броју извршилаца нису дали економски напредак и резултате које смо желели, већ напротив као бумеранг нам се вратило да су нам порасли ти трошкови, односно издаци правосудног буџета због недовољног број извршилаца. Када су у питању прекршајни судови, пре свега Прекршајни суд у Београду, по мишљењу судије овај бумеранг се огледа у недовољном приливу средстава у буџет Републике Србије, односно губимо више него што наводно штедим, и то се огледа у два правца. Ово стање са прекршајним налозима где немамо довољан број извршилаца у смислу запослених у суду, због чега се извршни наслови не спроводе, што је шокантно, а верује да је то тачно и мисли да је велики губитак за буџет, а други део приче је застаревање предмета, где ми не можемо критиковати неке судије који имају одређени проценат застарелих предмета, уколико раде три пута више од онога што је њихова норма, која норма је у потпуности са стандардима. Уколико имамо дат податак да је повећан прилив предмета по судији прекршајних судова у Републици Србији и износи 149,89 значи 150, а у Прекршајном суду у Београду 288, и када се просечно решава у Републици Србији у прекршајним судовима 147 предмета по судији, а да се у Прекршајном суду у Београду решава 223 предмета.

Драгомир Милојевић, председник Савета, додао је да је од тих решених 223 предмета трећина предмета застарела.

Судија Бранислава Горавица је наставила излагање и додала да предпоставља да је трећина застарела и у осталим прекршајним судовима.

Драгомир Милојевић, председник Савета, је истако да није у осталим прекршајним судовима застарела трећина предмета од укупно решених.

Судија Бранислава Горавица је даље истакла, да јој се чини да постоје потупно оправдани разлози да се пре свега, повећа број судија. Навела је да би свакако подржала то да Савет данас донесе одлуку као за Управни суд да се у Прекршајном суду у Београду, повећа број места за 8 до 10 судија у том суду. Подсећа да Савет није успео да по већ расписаном огласу за више судове и привредне судове спроведе тест, те да ће се тест спровести почетком септембра. Предложила је да се прво повећа број судијских места, те да у моменту када се донесе одлука о расписивању огласа, да се не попуњава само пет места, јер заиста тај тест не може сто пута да се спроводи, него треба да се ради систематично да се тада распише за тај укупан број колико је потребно, што би било више од пет. Навела је да остале мере нису у надлежности Високог савета судства. Истакла је да у односу на тачку дневног реда која је била под 4, и тренутно имамо захтев који се односи на постојећу систематизацију и тренутно недостаје пет судија. Када се погледа по броју предмета њихова оптерећеност по судији је много већа него да им недостаје само пет судија. Читајући норму члана 42. Закона о судијама каже се да се основна плата судије који обавља функцију у суду у коме се не могу попунити судијска места може увећати до 50%. У овом суду се не може тренутно попунити пет упражњених судијских места наредних девет месеци, чак и када би данас био расписан конкурс. Навела је да је одређивање увећања плате од 15% по судији само тренутно, док се не попуни тај упражњени број места, да то представља један разуман захтев ако имамо у виду да је нпр. 2010. године Врховном касационом суду такође недостајало 5 судија, па је тада одређено увећање плате износило 30%. Истиче да не

жели да пореди ни на који начин посао који раде судије Врховног касационог суда, који је много важнији и много тежи и стога се апсолутно не доводи у питање оправданост увећања, већ жели да каже да је тада са правом процењено и донета је таква одлука и не критикује ту одлуку, већ мисли да је она у интересу српског правосуђа, имајући у виду значај који има Врховни касациони суд, посебно по питању уједначавања судске праксе. Навела је да је оптерећеност оправдани разлог за увећање плате, јер казна коју смо платили одлуком Уставног суда везано за третирање странака због неуједначене судске праксе само у предмету запосленх у „ЈАТ-у“ је огромна. Наводи да је важно шта судије Врховног касационог суда раде на уједначавању судске праксе, иако их нема довољно и треба да имају додатак на плату. Истакла је да што се тиче Прекршајног суда у Београду, да смо сведоци чињенице да када посматрамо више година видимо да су они у неком периоду радили много више и имали су савладавање прилива преко 100%, онда су се у одређеном периоду спустили испод тог броја, наравно да прекорачују норму, али више не савладавају прилив. То је природна последица „замора материјала“. Ако из године у годину носите по три цака, а можете само један да понесете, онда у неком моменту више нећете да носите три цака, чак и да можете. Наводи да ова накнада треба да по њеном виђењу ствари послужи томе да ти људи буду мотивисани да наставе да носе по три цака док не будемо у прилици да повећамо број извршилаца и да они могу да удахну, те да на тај начин сагледава ово питање.

Истакла је да је лично била сведок у Привредном апелационом суду 2010. године, када је био смањен број судија за 10. У једном тренутку смо се затекли са гомилом предмета и прве две-три године, заиста смо носили по пет цакова, просечно завршавали по 50 предмета месечно по судији, што је за Привредни апелациони суд потпуно ненормално и дошли до ситуације да се сада ради по 30 предмета, чак можда и мање од пола, јер то више у неком моменту није било могуће. У тренутку када смо после таквог рада и напора добили увећање плате, заиста су људи то доживели као награду, заиста су људи то разумели да неко види тај њихов труд и у том смислу апелује да Савет подржи захтев Прекршајног суда у Београду, који би трајао док се не попуне судијска места. Што Савет буде брже спроводио поступак за избор судија, можда се то може окончати и за 6 месеци. Истакла да је закључила на основу излагања известиоца, да за одређени период за ту разлику од 15% на тај број људи постоје у буџету средства која су морала бити планирана због двеста и нешто непопуњених судијских места.

Драгомир Милојевић, председник Савета, је истакао да се новац из буџета за судове даје на почетку године и то према броју судија на лицу места који у том тренутку обављају судијску функцију.

Судија Бранислава Горавица поставила је питање да ли је извођена математика и колико износе у збиру плате.

Драгомир Милојевић поновио је да се буџет прави на почетку године према броју судија на лицу места у том моменту и колико има судија у том моменту, за тај број судија се одобрава буџет. Када Савет касније изабере судије и дође до повећања броја судија, за њих средства нису обезбеђена. Посебно је нагласио да је и из тих разлога предлог Управног суда коректан, за разлику од Прекршајног суда у Београду, који уопште не тражи повећање броја судија, већ им је то трајнија мера за неки дужи период, а у првом плану је увећање плате. Посебно је нагласио да је и Управни суд такође оптерећен и поступа у врло озбиљним предметима. При томе, ради се о суду републичког ранга, чија је надлежност далеко већа од прекршајног суда. Управни суд решава спорове против државе, реч је о суду са дугом традицијом. Још 1949. године било је 25.000 предмета пред Управним судом. Грађани имају поверење у тај суд чим туже државу. За прва три месеца овај суд имао је 7000 предмета.

Судија Бранислава Горавица је поставила питање колики је збир плата за ових непопуњених пет судијских места, те да ли неко има укупну суму?

Судија Славица Милошевић Газивода истиче да плате за пет непопуњених судијских места покрива за 35 судија повећање од 15%. Навела је би остале плате могле да се покрију са платама судија којима престаје судијска функција, а који одлазе у пензију, а што представља следећу тачку дневног реда. Истакла је да, уз сво уважавање Управног суда, Управни суд није имао право по члану 42. Закона о судијама да тражи ово повећање, јер је попуњен. Управни суд једноставно по овом члану и да је желео није могао да то тражи, тако да је мало некоректна прича у том односу.

Петар Петровић је изјавио да је некоректно да се данас расправља о преоптерећености само Прекршајног суда у Београду и истиче да сада треба да се донесе одлука за повећање плате само Прекршајном суду у Београду, а нису истовремено сагледане и судије прекршајних судова у Нишу, Лесковцу, Врању, Јагодини и Новом Саду, који су такође вероватно оптерећени. Навео је да не резуме да се брани захтев само једног суда, а не разматарају се позиције и других судова на територији целе Републике Србије. Предложио је да се изврши анализа како би се о томе донела одлука.

Судија Славица Милошевић Газивода је истакла да постоји анализа коју је изнела у претходном излагању и истакла да тврди да било ког судију прекршајног суда у Србији неко да пита да ли треба београдском прекршајном суду повећати плату, сигурно ће рећи да треба, јер је београдски прекршајни суд од првог следећег прекршајног суда оптерећенији 100%. Изјавила је да није напамет причала, већ на основу анализа.

Судија Саво Ђурђић истакао је да је било разумевања за проблематику Управног суда, без обзира што није било комплетне анализе у овом тренутку за цело правосуђе, већ се на бази расположивих података и њихове анализе донео закључак да је Управни суд преоптерећен. Посебно је навео да треба наћи неко решење и показати добру вољу и за решавање проблематике Прекршајног суда у Београду. Истиче да се не може замерити прекршајном суду што је дао мере дугорочне и хитне. Навео је да наш најмлађи део сегмента правосуђа треба да буде равноправан са другим деловима правосуђа и да треба имати разумевања за њихову ситуацију. Истакао је да је и Прекршајни суд у Новом Саду оптерећен, да има у раду 1434 предмета према извештајима о раду, те да треба урадити целокупну анализу за прекршајне судове за неки наредни период. Навео је да ће ово све дуго трајати, јер је познато да су поступци избора све дужи. Истиче да већ постоји стимулација у другим судовима и да је то законско право, те да се види у границама средстава које имамо и које можемо некако определити, да се покаже добра воља и да се одобри стимулација најоптерећенијем суду. Истакао је да, ако не могу да се подрже неке од дугорочних мера, предлаже да се подржи мера за повећање плате.

Драгомир Милојевић, председник Савета је истакао да се током дискусије вршило поређење судова који имају увећање од раније по одлуци Високог савета судства, са судовима који то немају, те је из тог разлога предложио да се укине повећање плата свим судијама у Србији који су до сада остваривали то право, осим судијама Врховног касационог суда.

Предлог није усвојен с обзиром да није било већине гласова за усвајање предлога (ЗА: [REDACTED] ПРОТИВ: [REDACTED]

[REDACTED]);

Драгомир Милојевић, председник Савета, предложио је да се данас на седници не одлучује по тачкама 3. и 4. Дневног реда, док се не уради анализа поступања свих прекршајних судова, те је и овај предлог ставио на гласање.

Предлог није усвојен с обзиром да није било већине гласова за усвајање предлога (ЗА: [REDACTED] ПРОТИВ: [REDACTED]).

Драгомир Милојевић, председник Савета, истакао је да је суштина тачака 3. и 4. Дневног реда повећање плате судијама Прекршајног суда у Београду и ставио предлог на гласање да се судијама Прекршајног суда у Београду повећа плата за 15% на основу члана 42. Закона о судијама до периода попуњавања упражњених судијских места.

Високи савет судства је [REDACTED] гласова донео одлуку да се судијама који обављају функцију у Прекршајном суду у Београду повећа плата за 15% на основу одредбе члана 42. Закона о судијама до попуње упражњених судијских места. (ЗА: [REDACTED] ; ПРОТИВ: [REDACTED]).

Нела Кубуровић, министар правде, је истакла да на седници Владе када се буду тражила додатна средства из буџетске резерве, апсолутно неће подржати предлог да се одобре додатна буџетска средства за прекршајне судове, а што ће сигурно Савет морати да тражи, јер на апропријацији за прекршајне судове нема додатних средстава да се покрије нових 17 плата.

5. *Разматрање обраћања Прекршајног суда у Панчеву, Су бр. I-78/17 од 19. априла 2017. године;*

Драгомир Милојевић, дао је реч известиоцу, судији Славици Милошевић Газиводи.

Судија Славица Милошевић Газивода упознала је присутне да је Прекршајни суд у Панчеву упутио допис Високом савету судства, ради давања стручног мишљења поводом захтева Полицијске управе у Панчеву, којим инсистирају да дежурни судија обавља дежурства у просторијама Полицијске управе у Панчеву.

Високи савет судства је [REDACTED] донео закључак да Високи савет судства није надлежан за давање стручног мишљења поводом захтева председника Прекршајног суда у Панчеву.

6. *Разматрање притужбе у предмету број:071-00-257/2017-01 судије Вишег суда у Пожаревцу, поднете усмислу члана 29. Закона о судијама;*

Драгомир Милојевић, председник Савета даје реч известиоцу, судији Ивану Јовичићу.

Судија Иван Јовичић упознао је присутне да је Високом савету судства поднета притужба у смилу члана 29. Закона о судијама против одлуке председника Вишег суда

у Пожаревцу од 06.03.2017. године. Подносилац притужбе сматра да је донетом одлуком повређено право које јој је гарантовано чланом 1. Закона о судијама, који прописује да је судија независан у поступању и доношењу одлуке. Навео је да се подносилац притужбе дана 27.02.2017. године обратила председнику Вишег суда у Пожаревцу, наводећи да је незаконитим поступањем заменика председника тог суда, једном адвокату дозвољено да изврши увид и фотокопира одређене исправе из тог предмета, иако тај адвокат нема пуномоћје за заступање у списима предмета. Наводи да у моменту када је адвокат поднео захтев за разгледање списка предмета, није био пуномоћник тужиоца, јер је на доставници која је враћена у суд тај адвокат, колегиница Арсић, назначила да више није пуномоћник странке и да је читаве списе предмета предала другом адвокату дана 08.02.2017. године, те да из истог разлога заменик председника није имао овлашћење да овој адвокатици омогући разгледање и фотокопирање списка предмета. Даље је навела да је адвокатица дошла у суд дана 24.02.2017. године, а подносилац притужбе судија Бранислава Савовић, као поступајући судија, није дозволила разгледање и фотокопирање списка предмета на захтев те адвокатице, то је иста поднела захтев за разгледање и фотокопирање списка предмета председнику суда. Од заменика председника суда, која је сматрала да је захтев основан добила је одобрење за разгледање и фотокопирање списка предмета. Подносилац пријаве је навела да је одлука заменика председника суда незаконита, с обзиром на чињеницу да је предмет „жив“ те да једино дозволу за разгледање и фотокопирање списка предмета може донети поступајући судија, а само уколико је предмет архивиран ту одлуку доноси председник суда односно лице које он овласти. Известилац је навео да је у конкретном случају дошло до поремећаја личних односа између заменика председника и подносиоца притужбе. Истакао је да је чланом 149. став 2 Закона о парничном поступку прописано да списе предмета могу разгледати у појединим ситуацијама и овлашћена лица, односно лица која имају правни интерес за разгледање предмета, те да бивши пуномоћник туженог у предмету свакако јесте овлашћено лице које има правни интерес да разгледа списе предмета (нпр. због чињенице да му клијент није исплатио накнаду за заступање због потребе утврђивања броја одржаних и неодржаних рочишта, састава поднесака и сл.).

Драгомир Милојевић, председник Савета, предложио је да се притужба судије по члану 29. Закона о судијама одбаци.

Судија Бранислава Горавица истакла је да је она за то да се о притужби мериторно одлучи и иста одбије.

Драгомир Милојевић, председник Савета, је истакао да председник суда у наведеном поступку није ни учествовао, а посебно имајући у виду да је адвокат – пуномоћник имао пуномоћје за разгледање списка, те стога предлаже да се притужба одбаци.

Судија Бранислава Горавица је истакла да је заиста недопустиво да судија овај институт из члана 29. Закона о судијама користи на овакав начин. Навела је да подносиоцу притужбе није угрожено никакво право, већ судија која је поднела притужбу хоће да рашчишћава неке вероватно нарушене међуљудске односе, због чега се и јавила за дискусију како би рекла да заиста нешто овако нема смисла. Посебно је нагласила да Високи савет судства треба да се бави озбиљним стварима. Истиче да је потпуно јасно из те одредбе право разматарања списка предмета. Осим странака и пуномоћника, право на разматрање списка има свако друго заинтересовано лице и не види које право је судији повређено тиме што је допуштено разматрање списка, још се због тога притужује Савету, те само из тих разлога сматра да је боље одбити захтев, а не одбаци, која би била једна едукативна мера, и да Савет оцењује да јој никакво

правно није повређено. Навела је да је њен захтев заиста неоснован, јер се никаква њена самосталност и независност у раду не нарушава, и била је дужна да удовољи захтеву пуномоћника, јер је он свакако заинтересовано лице, то она није урадила, то је урадила судска управа у интересу суда и поштовања законитости.

Драгомир Милојевић, председник Савета, истиче да судија има право да се притужује и њој то Савет не може забранити, већ је обавеза Савета да о томе одлучи.

Драгомир Милојевић, председник Савета, ставио је на гласање предлог да се притужба Браниславе Савовић, судије Вишег суда у Пожаревцу, поднета у смислу члана 29 Закона о судијама, против председника Вишег суда у Пожаревцу, одбаци.

Предлог да се притужба Браниславе Савовић, судије Вишег суда у Пожаревцу, поднете против председника Вишег суда у Пожаревцу у смислу члана 29. Закона о судијама одбаци, није усвојен, с обзиром да није било већине гласова за усвајање предлога (ЗА:

; ПРОТИВ:

Драгомир Милојевић, председник Савета, ставио је на гласање предлог да се притужба Браниславе Савовић, судије Вишег суда у Пожаревцу, поднета против председника Вишег суда у Пожаревцу, у смислу одредбе члана 29. Закона о судијама одбије.

Високи савет судства је гласова донео одлуку да се притужба Браниславе Савовић, судије Вишег суда у Пожаревцу, поднета против председника Вишег суда у Пожаревцу у смислу члана 29. Закона о судијама одбије као неоснована. (ЗА:

ПРОТИВ:

7. Доношење одлуке о спојивости вршења судијске функције са обављањем других послова и функција;

-Драгомир Милојевић, председник Савета, је истакао да се Привредна комора Србије обратила Високом савету судства ради давања мишљења да ли је обављање посла од стране судија привредних и апелационих судова, у својству предавача на семинарима које организује Привредна комора Србије спојиво са судијском функцијом. Истакао је да би се са судијама закључили одређени уговори о ауторском делу и за обављање посла предавача судије би добијале одређени хонорар. Поводом ове тачке дневног реда председник Савета је отворио дискусију.

Судија Бранислав Горавица је истакла да мисли да ово није неспојиво са судијском функцијом, да судија може ако се ради о стручном ангажовању, али да би требало да има одобрење од председника суда, или да ради ван радног времена, те да није сметња надокнада, али да то треба да буде ван радног времена, и да се ово може сврстати у тај научни и стручни рад.

Након краће дискусије Високи савет судства донео је одлуку да обављање посла предавача на семинарима које организује Привредна комора Србије није неспојиво са судијском функцијом.

-Драгомир Милојевић, председник Савета упознао је присутне да је оснивач тениског клуба, Драган Несторовић, упутио допис Високом савету судства за давање мишљења да ли судија може бити члан Извршног одбора тениског клуба и предложио да се о наведеном допису не одлучује, имајући у виду да се ради о допису који је достављен електронским путем, а да на истом нема електронског потписа подносиоца дописа.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку да се о допису поднетог електронским путем од стране Драгана Несторовића, не доноси одлука, с обзиром на то да на истом нема електронског потписа подносиоца истог.

8. Усвајање методологије вредновања предмета по тежини за судове у Србији;

Драгомир Милојевић, председник Савета, истакао је да је Високи савет судства на седници одржаној 30. марта 2017. године образовао радну групу за израду методологије за вредновање предмета по тежини. Навео је да се радна група састала 21. априла и 10. маја 2017. године, ради упознавања са предлогом методологије за вредновање предмета по тежини и давања коментара и предлога за њено унапређење, а коју је, у оквиру пројекта ИПА 2012 „Унапређење ефикасности правосуђа“, израдио Џон Ђерето, експерт на пројекту и представио је члановима радне групе. Даље је навео да је на седници 10. маја 2017. године, радна група усвојила предложену методологију, тако да ће пројекат у наредном периоду извршити потребне измене у алгоритму АВП програма и приступити примени формуле у 20 пилот судова. Потребно је да Високи савет судства усвоји методологију како би пројекат ИПА 2012 могао да настави са радом по судовима и према активностима како је то предвиђено радним планом у оквиру пројекта.

Високи савет судства је [REDACTED] усвојио методологију вредновања предмета по тежини за судове у Србије.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је потребно да се обавести пројекат ИПА 2012. да може да настави са радом по судовима према активностима како је то предвиђено радним планом у оквиру Пројекта.

9. Доношење одлуке о престанку судијске функције због навршења радног века;

Драгомир Милојевић, председник Савета навео је да судијама престаје судијска функција због навршења радног века и то:

- Гордани Митровић, судији Прекршајног суда у Лесковцу, престаје судијска функција 19. маја 2017. године,
- Момчилу Крстићу, судији Основног суда у Косовској Митровици, престаје судијска функција 20. маја 2017. године,
- Миленку Тодоровићу, судији Апелационог суда у Београду, престаје судијска функција 28. маја 2017. године,
- Душици Добросављевић, судији Привредног суда у Лесковцу, престаје судијска функција 30.05.2017. године,

- Драгану Петковићу, судији Привредног суда у Краљеву, престаје судијска функција 31.05.2017. године,
- Сел Чонки Илони, судији Основног суда у Сенти, престаје судијска функција 01.06.2017. године,
- Даници Миљевић, судији Вишег суда у Пожаревцу, престаје судијска функција 05.06.2017. године,
- Драгану Стафановићу, судији Вишиг суда у Врању, престаје судијска функција 19.06.2017. године,
- Верици Буквић, судији Вишег суда у Сомбору, престаје судијска функција 21.06.2017. године,
- Ксенији Стрезоски, судији Основног суда у Новом Саду, престаје судијска функција 01.07.2017. године,
- Јадранки Ињац, судији Управног суда, престаје судијска функција 06.07.2017. године,
- Милеви Мисаиловић, судији Привредног суда у Београду, престаје судијска функција 14.07.2017. године,
- Данки Пудар, судији Основног суда у Лозници, престаје судијска функција 16.07.2017. године,
- Шерфези Андрашу, судији Основног суда у Бачкој Паланци, престаје судијска функција 21.07.2017. године,
- Живославу Лукићу, судији Основног суда у Шапцу, престаје судијска функција 23.07.2017. године,
- Љубинки Милосављевић, судији Основног суда у Брусу, престаје судијска функција 27.07.2017. године

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да наведеним судијама због навршења радног века престаје судијска функција.

10. Доношење одлуке о престанку функције судије поротника на лични захтев,

Драгомир Милојевић, председник Савета, навео је да је Мира Петковић, судија поротник Основног суда у Зрењанину, поднела захтев за престанак функције судије поротника.

Високи савета судста [REDACTED] је донео одлуку да Мири Петковић, судији поротнику Основног суда у Зрењанину престаје функција судије поротника дана 24.05.2017. године.

11. Разно :

1) Доношење одлуке о избору судије који се први пут бира на судијску функцију на период од три године, на сталну судијску функцију;

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства даје реч известиоцу, судији Александру Пантићу.

Судија Александар Пантић је навео да за пет судија истиче трогодишњи мандат и да треба донети одлуку о њиховом избору на сталну судијску функцију.

Први на списку је Ивана Тошић, судија Основног суда у Димитровграду. Ивана Тошић је први пут изабрана за судијску функцију у Основном суду у Димитровграду, Одлуком Народне скупштине Републике Србије од 23.05.2014. године, а ступила је на судијску функцију дана 09.06.2014. године. Њен рад је вредновала Комисија Вишег суда у Пироту, која је утврдила да Ивана Тошић, судија Основног суда у Димитровграду изузетно успешно обавља судијску функцију за период вредновања од примене Правилника о вредновању од 01.07.2015. године од 10.04.2017. године. За период вредновања пре ступања на снагу Правилника, достављен је статистички извештај о раду ове судије и према том статистичком извештају може се закључити, да да је судија Ивана Тошић у периоду од 09.06.2014. године до краја 2014. године укупно урадила 175 одлука, а поступала је у извршној и ванпарничној материји. Тај број одлука је мали, али је иста објаснила да у Димитровграду нема Јавног бележника, те да је она састављала јавнобележничке записе и потврђивала исправе, те је по њеној процени завршила око 250 јавнобележничких предмета, те да се из напред изнетог може рећи да су резултати задовољавајући. Слична је ситуација и за других шест месеци у 2015. години. У овом периоду је урадила 207 предмета и даље је радила послове јавног бележника. Предложио је да се Ивана Тошић, судија Основног суда у Димитровграду изабере на сталну судијску функцију у Основном суду у Димитровграду.

Драгомир Милојевић, председник Савета, ставио је на гласање предлог да се Ивана Тошић, судија Основног суда у Димитровграду изабере на сталну судијску функцију у Основном суду у Димитровграду почев од 10.06.2017. године;

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да се Ивана Тошић, судија Основног суд у Димитровграду бира на сталну судијску функцију у Основном суду у Димитровграду почев од 10.06.2017. године.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, упознао је присутне да је Иван Иванов, судија Основног суда у Димитровграду, такође први пут изабран на судијску функцију на период од три године у Основни суд у Димитровграду као и претходни судија, након чега је дао реч судији известиоцу, Александру Пантићу.

Судија Александар Пантић је истакао да је Иван Иванов, судија Основног суда у Димитровграду изабран за судију Основног суда у Димитровграду на седници Народне скупштине Републике Србије 23.05.2014. године и ступио на судијску функцију дана 09.06.2014. године. Слична је ситуација са Иваном Ивановом као и са претходном судијом Иваном Тошић. Њега је вредновала комисија Вишег суда у Пироту која је утврдила да Иван Иванов, судија Основног суда у Димитровграду, изузетно успешно обавља судијску функцију за период вредновања почев од 01.07.2015. године па до 10.04.2017. године. Комисија Вишег суда у Пироту, вредновала је рад Ивана Иванова, судију Основног суда у Димитровграду за другу и трећу годину његовог рада и утврдила да он изузетно успешно обавља судијску функцију применом мерила и критеријумима из Правилника о вредновању рада судија. За прву годину његовог рада достављен је статистички извештај. Судија је углавном поступао у кривичној материји. Он је за шест месеци рада имао укупно решених 39 кривичних предмета. Поред ове кривичне материје, судија је поступао и у кривичном ванрасправном већу. У других шест месеци судија је имао нешто боље резултате и имао је решених укупно 63 предмета, тако да је укупно те године имао преко 100 решених предмета. Предложио је да се Иван Иванов судија Основног суда у Димитровграду изабере на сталну судијску

функцију у Основни суд у Димитровграду, имајући у виду да је од почетка примене Правилника изузетно успешно обављао судијску функцију.

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да се Иван Иванов, судија Основног суда у Димитровграду, бира на сталну судијску функцију у Основном суду у Димитровграду почев од 10.06.2017. године.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, упознао је присутне да је Наташа Коцић Филиповић, судија Основног суда у Нишу први пут бира на судијску функцију на период од три године, након чега је дао реч судији известиоцу Александру Пантићу.

Судија Александар Пантић упознао је присутне да је Наташа Коцић Филиповић, судија Основног суда у Нишу почев од 30.09.2015. године, а до тада је била судија Основног суда у Димитровграду. Она је изабрана на седници Народне Скупштине Републике Србије дана 23.05.2014. године, а ступила је на судијску функцију 09.06.2017. године у Димитровграду. Вредновање рада, према Правилнику о вредновању рада судија, извршио је Виши суд у Нишу. Комисија за вредновање рада судија Вишег суда у Нишу је утврдила да Наташа Коцић Филиповић, судија Основног суда у Нишу, изузетно успешно обавља судијску функцију за период од 01.07.2015. године до 09.04.2017. године. Комисија Вишег суда у Нишу је прибавила и извештај Основног суда у Димитровграду, за период од 01.07.2015. године до 30.09.2015. године, тако да је дата процена рада за цео период поступања судије, сходно Правилнику о вредновању рада судија. За период пре примене правилника, прибављени су статистички подаци о раду Наташе Коцић Филиповић, судије Основног суда у Димитровграду. Према статистичком извештају она је испунила сва мерила и све критеријуме за успешан рад. За период од 09.06.2014. године до 30.06.2015. године, урадила је укупно 443 предмета парничне материје, тако да је она и у првој години рада успешно обављала судијску функцију, јер је решавала преко 20 парничних предмета месечно. Истакао је да је квалитет њеног рада задовољавајући, с обиром да је имала проценат потврђенх одлука 88,33.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства ставио је на гласање предлог да се Наташа Коцић Филиповић, судија Основног суда у Нишу, изабере на сталну судијску функцију у Основном суду у Нишу почев од 10.06.2017. године.

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да се Наташа Коцић Филиповић, судија Основног суда у Нишу, бира на сталну судијску функцију у Основном суду у Нишу почев од 10.06.2017. године.

Драгомир Милојевић, председник Савета, упознао је присутне да је Љубица Маринковић, судија Прекршајног суда у Неготину, први пут бира на судијску функцију за Прекршајни суд у Неготину, након чега је дао реч известиоцу, судији Александру Пантићу.

Судија Александар Пантић истакао је да је Љубица Маринковић, судија Прекршајног суда у Неготину. Љубица Маринковић је изабрана 23.05.2014. године за судију Прекршајног суда у Неготину, а ступила на судијску функцију 18.06.2014. године. Истакао је да је рад Љубице Маринковић, судије Прекршајног суда у Неготину, вредновала Комисија за вредновање рада судија Прекршајног апелационог суда, који је исту оценио да изузетно успешно обавља судијску функцију за период почев од 01.07. 2015. године до 18.06.2016. године, и за период од 19.06.2016. године до

18.04.2017. године. За прву годину рада Љубице Маринковић, судије Прекршајног суда у Неготину достављен је статистички извештај о раду. Према статистичком извештају за прву годину рада, за првих шест месеци рада, Љубица Маринковић је укупно у раду је имала 866 од који је решила 580 предмета, што значи да је месечно завршавала преко 100 предмета. Предложио је да се Љубица Маринковић изабере на сталну судијску функцију у Прекршајном суду у Неготину.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, ставио је на гласање предлог да се Љубица Маринковић, судија Прекршајног суда у Неготину, изабере на сталну судијску функцију у Прекршајни суд у Неготину почев од 19.06.2017. године.

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да се Љубица Маринковић, судија Прекршајног суда у Неготину, бира на сталну судијску функцију у Прекршајном суду у Неготину почев од 19.06.2017. године.

Драгомир Милојевић, председник Савета, упознао је присутне да је Ана Јаћимовић, судија Прекршајног суда у Неготину, која је први пут бирана на судијску функцију на период од три године, као и претходна судија, те је дао реч судији известиоцу Александру Пантићу.

Судија Александар Пантић истиче да је Ана Јаћимовић исто судија Прекршајног суда у Неготину и истог дана је изабрана као и судија Љубица Маринковић и ступила на судијску функцију када и судија Љубица Мариновић дана 18.06.2014. године. Навео је да је рад Ане Јаћимовић, судије Основног суда у Неготину вредновала Комисија за вредновање рада судија Прекршајног апелационог суда, који је исту оценио да изузетно успешно обавља судијску функцију за период почев од 18.05.2017. године до 18.04.2017. године. За прву годину рада прибављени су статистички извештаји за Ану Јаћимовић судију Прекршајног суда у Неготину. Према статистичким извештајима имала је укупно решених 440 предмета, просечно месечно је решавала 83 предмета. Предложио је да се Ана Јаћимовић, судија Прекршајног суда у Неготину, изабере на сталну судијску функцију, Прекршајног суда у Неготину.

Драгомир Милојевић, председник Савета, ставио је на гласање предлог да се Ана Јаћимовић, судија Прекршајног суда у Неготину, изабере на сталну судијску функцију у Прекршајном суду у Неготину почев од 19.06.2017. године.

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да се Ана Јаћимовић, судија Прекршајног суда у Неготину, бира на сталну судијску функцију у Прекршајни суд у Неготину почев од 19.06.2017. године.

2) Доношење одлуке о измени Одлуке Високог савета судства број 119-05-328/2017-01 од 08.05.2017.године о именовану чланова Комисије вишег суда у Београду за спровођење поступка вредновања и оцене рада судија и председника Првог основног суда у Београду, Другог основног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду;

Председник Савета је упознао присуте да се судија Александар Степановић, председник Вишег суда у Београду, дана 19.05.2017. године, обратио дописом са захтевом за измену састава Комисије Вишег суда у Београду за спровођење поступка вредновања и оцене рада судија и председника Првог основног суда у Београду, Другог

основног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, а услед болести одређених чланова и преоптерећености због учествовања у другим комисијама.

Високи савет судстава [REDACTED] је донео Одлуку о измени Одлуке Високог савета судства број 119-05-328/2017-01 од 08.05.2017. године о именовању чланова Комисије Вишег суда у Београду за спровођење поступка вредновања и оцене рада судија и председника Првог основног суда у Београду, Другог основног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, тако што се:

- Уместо судије Вере Софреновић, за председника Комисије Вишег суда у Београду за спровођење поступка вредновања и оцене рада судија и председника Првог основног суда у Београду, Другог основног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, одређује се судија Вишег суда у Београду Слађана Марковић;
- Уместо судије Ивана Илића, за заменика члана Комисије за спровођење поступка вредновања и оцене рада судија и председника Првог основног суда у Београду, Другог основног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, одређује се судија Вишег суда у Београду Весна Целетовић Цуцић.

3) *Доношесе одлуке о упућивању судија на студијско путовање;*

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку о упућивању судија на студијско путовање, и то:

- Драгомир Милојевић, судија, председник Врховног касационог суда, упућује се у Будимпешту, Мађарска, ради присуствовања Конференцији председника врховних судова Централне и Источне Европе у периоду од 04-07. јуна 2017. године;
- Јанко Лазаревић, судија, заменик председника Врховног касационог суда, упућује се у Будву, Црна Гора, ради учешћа на Трећој регионалној конференцији правосудних савета држава региона, у периоду од 06-09. јуна 2017. године;
- Радмила Драгичевић Дичић, судија Врховног касационог суда, упућује се у Беч, ради учествовања у раду експертске групе, која је формирана ради израде Приручника за међународну сарадњу и Приручника за практичаре који раде у предметима организованог криминала и трговине људима, у периоду од 31. маја до 1. јуна 2017. године;
- Мр Дарко Тадић, судија, председник Вишег суда у Новом Саду, Дијана Јанковић, судија Апелационог суда у Нишу и Јасминка Бакић, судија Првог основног суда Београду, упућују се у Хаг, Холандија, ради учешћа на семинару и обуци „The administration of Justice“ у оквиру *Matra Rule of Law Training Program*, у периоду од 07-16. јуна 2017. године;

4) *Одређивање представника који ће испред Високог савета судства учествовати у раду XII Међународне конференције Балканско Евро-медитеранске мреже правосудних савета у периоду од 10-11. јула 2017. године;*

Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да као представници Високог савета судства, Матија Радојичић и Александар Пантић, изборни чланови Високог савета судства из реда судије, учествују у раду XII Међународне конференције Балканско Евро-медитеранске мреже правосудних савета од 10-11. јула 2017. Године, која се одржава у Бургасу, Бугарска.

Седница је завршена у 12,40 часова

Записник саставила

Мајда Кршикапа

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић